

389
Universita
Tartuens
(Dorpatens)
1930: 5529

ORATIO FUNEBRIS,

In insperatum, sed beatum
Obitum.

Præstantissimorum & Florentissimorum Virorum Inventum

DN. NICOLAI IONÆ,
DN. JOHANNIS IONÆ,
DN. DANIELIS IONÆ,

Rödingiorum, Fratrum;

Admodum Reverendi, Clarissimi & Excellentissimi Viri,

DN. M. JONÆ NICOLAI ORIEN-
SULANI, VVermelandensium, VVasbo-
ensium, atq; Walhærensium Superintendentis Dignissimi;
Ecclesiæ Christi, quæ Mariæstadij, nec non in Blerffwa col-
ligitur, Pastoris meritisissimi,

Filiorum charissimorum,

13. die Aprilis, Anno 1639. in lacu Wäner/ vi ventorum eversa
Cymbâ, inopinatè quidem, sed beatè, vitam cum mor-
te commutantium;

In ultimum Pietatis officium, Auspice Christo,
conscripta;

Et in Regiâ Academiâ GUSTAVIANâ, quæ Dorpati est ad Embeccam, 19. De-
cemb. Anno 1639. publicè in Auditorio Majori, non sine
lacrymâ recitata

ab

AMBERNO ANDRÆ STORCH/
Mariæstadio, W.-Gothiâ S.

DORPATI, Lit. Acad. Anno M. DC. XL.

A5074.7
D. And. Mast.

PIIS PARENTIBUS,

Admodum Reverendo, Clarissimo & Castissima, & omni virtutum genere Florentissima Famina,

DN. M. JONÆ NICOLAI ORIENSULANO, BIRGERI, Matri, ex obitu trium Florentissimorum Virorū, Filiarum Præstantissimorum, afflictissimæ:

Reverendâ Dignitate, Petate, Doctrinâ & Humanitate Admodum conspicuo Viro,

DN. CATULLO NICOLAI ORIENSULANO, in *Hlysta* VVasboënsium Præposito & Pastori vigilantissimo; p. e. Defunctorum Patruo venerando;

Ut &

Doctis, optimâq; spei Adolescentibus,

DN. BIRGERO JONÆ Rødingh/

DN. JONÆ JONÆ Rødingh/

piè Defunctorum Fratribus mœstissimis:

Dominis Mæcenatibus, Fautoribus, & Amicis,

Hoc piis Manibus debitum;

non sine lacrymis,

Reverenter & officiosè inscribit, dedicat & consolat

AMBERNUS ANDRÆ Storch/ Mariæstade

Qui conservavit Noam & Familiam ejus in diluvio aquarum, Nobiscum Dominus.

Vi navigant mare, enarrant ejus pericula. Deus noster ponit & tollit pronutu, & conturbat, & fervere facit fundum maris, velut ollam. Locus ipse sæpius offert pericula, ut sūt Cantes, silices, montes, arena, Scyllæ, Charybdes & verigines; quæ trahunt & absorbent mari quieto navigia. Antequam prospicias, prester, ecnephas, cyphon, turbæ & venti repentini, pericula procreant. Plinius narrat, quod echeneis sive remora pisciculus, immobilem reddat navem, ut allidi possit fluctibus. Sunt balenæ, sunt animalia ex Physatorum genere, quæ aquas fistulâ, quasi tubâ, supra se ejaculantur: Sunt maris tempestates, & undarum scivitia, quæ in scopulos ratem præcipitant. Quandoq; nauta ignorat itinera, marium naturam, & alia, quæ sunt artis. Sæpius navis si nimium oneretur, nec velis sustentetur, perit. Sæpius nautarum segnitia non occurrentium rimæ stupâ, xylo, cotto, & tomentis, facit ut ratu aquam admittat. Extrinsecus quid possit undarum vis & incursum; intrinsecus, materie & lineamentorum vitia, nisi peritus provideat nauta, quid possint, navigantibus innotuit, adeo, ut animæ eorum in malis rabeat sæpius, ut turbentur & moriantur sicut ebrius. Ionâ ascendente in navim, DOMINVS misit ventu magnum in mare, & navis periclitabatur conceri. Discipuli sequebantur Christum in naviculam, & motus magnus factus est in mari ita, ut navicula operiretur fluctibus, at Discipuli clamarent, Perimus. Apostolo Paulo Romam navigante, misit se contra navim ventus Typhonicus, qui vocatur Euroaquila; & cum non possent nauta conari in petum, datâ nave flatibus, ferebantur, ut spes omnis salutis auferretur.

Quæ ipsa, ut qui faciunt operationes aquis, identidem enarrant: sic & nos cogitamus hoc ipso tempore, quando Admodum Reverendi, Clarissimi

A 2

& Ex

& Excellentissimi Viri Dn. M. IONÆ NICOLAI ORIEN-
SVLANI, VVermelandensium, VVasboënsium atq; VValharensum
Superintendentis, & Ecclesie Christi, quæ Mariæstadij, ut & in Dierf-
wa colligitur, Pastoris fidelissimi trium Filiorum; Precato, Doctrinâ &
Humanitate conspicuorum, Dn. NICOLAI, Dn. IOHANNIS,
& Dn. DANIELIS insperatum enarrabit naufragium, & 13. die
Aprilis Anno hoc currense 1639. ah! inopinatū obitum; hodie horâ 12.
meridianâ, publicè in Auditorio majori pro concione, doctè ac methodicè
à se conscriptâ Oratione enarrabit Doctissimus & Ornatissimus Dn. AM-
BERNVS ANDREÆ Storch Mariæstadio VV-Gothus. Hinc

S. Reg. Maj. Archistabulatorem, Perillustrem & Generosissimū
Dominum, Dn. BENEDICTVM OCHSENSTIERNA
L. Baronem in Elebyholm & Sanderboø, Dominum in Rappien &
Embeckshoff, per Livoniam & Ingriam Generalem Gubernatorem &c.
Dominum nostrum Gratosissimum, humiliter:

Magnificum Dn. Rectorem; Illustres & Generosos L. Dn. Barones;
Generosos; Admodum Reverendos, Consultissimos, Experientissimos &
Clarissimos Dn. Patres Academia, Collegas nostros observanter colendos,
reverenter:

Nobilitate Generis, Doctrinâ & Humanitate Ornatissimos Dn.
Studiosos, amicè invitatos ac rogatos volumus, ut dicto tempore adesse haud
graventur. Intelligens, quàm non rita sit sæpius navigatio; & ut pericli-
santes clament ad DOMINVM, qui solum de necessitatibus educit,
& facit ut mortui procedant in Resurrectionem vitæ. P. P. Dorpat.
12. Decemb. Anno 1639.

V. J. G. humiliter,

V. M. I. R. & C. reverenter,

V. H. & P. amicè colens

LAURENTIUS LUDENIUS, Holsat. RH. &

J. U. D. Poë. C. Professi. Juris, Orat. & Poëscos.

ORATIO FVNEBRIS.

Perillustri & Generosissime Do-
mine, Dn. BENEDICTE
OCHSENSTIERNA, Liber
Baro in Elebyholm et Suder-
boø / Domine in Rappien et Embeckshoff,
S. S. Regia Maj. Regniq; Suecia Archista-
bulator, et per Livoniam atq; Ingriam Ge-
neralis Gubernator, etc. Domine Gratio-
sissime:

Magnifice Dn. Rector, Illustres et Ge-
nerosi Dn. Barones, Admodum Reverendi,
Nobilissimi, Consultissimi, Experientissi-
mi, et Clarissimi Domini Professores, A-
cademia Patres Amplissimi, Fautores re-
verenter observandi:

Tuq; Nobiliss: Præstantissima atq; Cul-
tiss: Studiosa et floride juvenutis corona:

Siccinè, Pijnacin vitâ, varijs fortunæ
mutationibus sunt expositi, & identidè

Exordij
Propositio

cruci atq; afflictionibus subiecti?

Rationes.

Ah! patiuntur tribulationes! omni tēpore exsurgunt tentationes! inveniunt oppressiones, & habētur dispositi in valle lacrymarum!

Transitio.

Quid verò est, qvòd insuetum dicendi genus admiremini? qvòd meas ex oculis distillantes lacrymas intuemini? ah! admirationis, qvæso, nebulas discutite, & rem mecum pernoscite.

Narration.
Initium 1.

Certè cum præteritorum temporum memoriam expeditiùs nobiscum recolimus, invenimus non abs re dixisse, qvi dixit; Admodum ærūnosa & misera vita est hominum jã inde à die, quo ex utero matris exstiterunt, usq; ad eum, qvò ad comunem omnium matrem revertitur.

2. Ah! Acta Apostolorum cū inspicimus, invenimus ipsum Paulum passum esse naufragium, & in summo vitæ discrimine fuisse constitutum.

Adm.

O verò, Anni 1639. diem 13. Aprilis! ò infaustum diem! ò infelicem diem! qvò tres præstantissimi viri Juvenes, Dn. Ni-

cola-

colaus Jona, Dn. Johannes Jona, Dn. Daniel Jona, Rödtingij. Fratres Germani, Liberali Doctrinâ Politissimi, & Artium scientiarūq; cognitione instructissimi, in lacu Wāner, non procul ab urbe Mariæstadiò, cymbâ vi ventorum eversâ, ah, ah, aquis submersi & suffocati sunt!

Conseq. 10.

Tām inopinato fato, tres Juvenes, Fratres Literatissimos, uno ictu & aquarum ictu abreptos esse; profectò saxeum ille Adamanteq; durius cor habebit, qui lacrymis non prosequatur?

Dolet venerandus Dn. Pater! pia mater dolore contabescit!

Et --- *Clamoribus athera compler,
Ac fundit lacrymas more fluentis aqua!*

Dolent sanguine & necessitudine juncti, continuisq; lamentationibus tām tristitia funera prosequuntur.

Dolent non homines modò; sed & ædium parietes, omnia mœroris & tristitiæ indicia passim ostendant.

Atat! querelæ nostræ licet nihil prosint; nec lacrymis liceat piè defunctos in vitam

Transf.

tam revocare;

Propositio
bimembra.

Tamen ut potero, piam eorum vitam in Theatrum producam quàm brevissimè; & luctu ferè confectos Dn. parentes, & sanguine Junctos, pro virili meâ, à dolore revocare annitar.

petitio at
centjonis.

Verumenimverò, cū sine planctu magno sanctas hæc exequias celebrare nequeâ; vos A. I. quotquot adestis, reverenter & officiosè rogatos volo, ut me, titubanti & querulâ voce dicentem, benignitate vestrâ erigere, & in Proposito confirmare haud gravemini.

Expositio
aiusq; Arg:
u. & Patriâ.

Quod ipsū, cū tribui concediq; mihi sentiam; inter turbinis motus & lacrymarum fluctus, vela orationis meæ expando, & antequam à portu lōgius provehor; ipsa dico est Patria, quæ de infantulis in lucem iam editis, optima solet promittere.

Ratio.

Sic Plato, licet veri Numinis notitiâ destitutus; ob animi tamen dotes maximè eximias, ac ingenium in Artium liberalium studijs excultissimū, maximi repu-

reputatus, sibi magnoperè gratulabatur, sumoq; honori & gloriæ ducebat, quod Athenienlis, & non Thebanus, esset.

Et nostri piè Defuncti, in eo triumphabant, quod Patriâ haberent Mariæstadiū.

Hypothese.

Novistis enim, quod Mariæstadium, per Dei gratiam urbs sit nostro seculo in VVestrogothiâ, ad celeberrimum lacū **Wāner** exstructa.

Ratio per
narratio:
l. antec.

Non dixero jam, quod hæc urbs, civium ac incolarum multitudine, gubernationis formâ, Artificum copiâ, merciumq; varietate sit ampla;

Mediæ u.

Sed hoc solum dixero, quod vigeat ac floreat hominibus Orthodoxæ Religionis amandissimis, qui Deum unum in Essentiâ & Trinum in Personis agnoscunt, agnitum invocant, invocatum toto pectore venerantur. Est Civium amor mutuus; Est domesticorum conspicua Philostorgia; & tam vita privata, quàm publica è norma sancti ac probi instituitur.

Et Deo Auspice, statim à primis unguiculis cū ingenia adhuc sunt mollia; cū

Consequen.

B animi

animi moribus imbibēdis apti, cū virtutibus acquirendis habiles, cū membra tenera aptaq; regi, tres piē jam defuncti Fratres, Exempla virtutum sumptulerunt, quæ imitarentur, optimorum hominum, popularium, cognatorum, & amicorum vestigia pulchrè presserunt.

Argum. 2.
à Parenti
Propositio.

Nec foris solū, sed & domi potuerūt gloriari de Parentibus; quos Dēus integerrimos, animi & Fortunæ dotibus insignes, Pietatis studiosos, & prolis amantes concesserat.

Ratio 1.

Etenim Patrem salutaverunt, Admodū Reverendū, Clarissimū & Excellentissimū Virum, Dn. *M. JONAM NICOLAI* Orientsulanum, VVerme-landensium, VVasboēnsium & VValhærensium Superintendentem Dignissimū, Ecclesiæ Dei, quæ Mariæstadij, nec nō in *Wierffwa* colligitur, Pastorem longē meritissimū, qui unicē in hoc incumbit, ut doceat legem Altissimi; qui identidē ingemiscit, Domine, labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam:

Con-

394
Concresecat in pluviā doctrina mea; flu-
at ut ros eloquium meum, quasi imber
super herbam, & quasi stillæ super grami-
na: Cui & Deus dedit Spiritum sapientiæ
opulenter, ut consilium sapiens & doctri-
nam possit tradere potenter.

Matrem habuerunt omni virtutum ge-
nere Laudatissimam & Florentissimā Fœ-
minam, MARGARETAM, p. m. Re-
verendi Humanissimi & Doctissimi viri
Dn. BIRGERI, in *Binnebergh* Smolan-
dorum Pastoris vigilatissimi, filiam: quæ
permanet in fide & dilectione, & sancti-
ficatione; quæ juxta præceptum Apo-
stoli, ornat se verecundiā & sobrietate, nō
in tortis crinibus, aut auro, aut margari-
tis, vel veste pretiosā; sed, quod decet
mulieres, declarans pietatem per bona
opera.

Arg. 3. ab
educatione.
Propositio.

Tam pijs & honorādis Parentibus cū
in lucis hujus usuram prognati essent, in
magnam felicitatis partem id reputatur,
quod in timore Altissimi sunt educati.

Etenim postquam NICOLAUM, An-

Ratio 2.

B 2

no

no 1613: JOHANNEM, Anno 1615: &
DANIELEM, Anno 1618, felicissimo
sydere natos conpexerunt, convocatis
Cognatis & Amicis, magnificaverunt Do-
minum, & lætati sunt in Deo salutari suo.
Piè secum cogitarunt verba Christi, di-
centis: Sinite Parvulos ad me venire; ta-
lium enim est regnum cœlorum: Item;
Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu,
non introibit in regnum cœlorum; pro-
inde filiolos hosce suos, mox Ecclesiæ
Christi, per lavacrum regenerationis in-
feri, & in nomine Patris, Filij & Spiritus
Sancti baptizari, sollicitè curarunt.

2. Solicita Mater hoc egit, ut cū ipso ma-
terno lacte, virtus in sobolē stillaret. Et
uterq; Parens, notam fecit filijs suis veri-
tatem Dei, & adsyefecit adhuc balbuti-
entes, ut ex ore infantium ac lactentium,
Deo laus perficeretur.

Hinc cū pueri indigeant, ut docean-
tur, quæ sunt elementa exordij sermonū
Dei; Præceptoribus eos privatis, proprijs
in ædibus instituendos, fidelissimè com-
men-

mendarunt; Et res illa, Auspice Christo,
cū feliciter procederet, ab infantia lite-
ras noverunt & enutriti fuerunt verbis
fidei & bonæ doctrinæ.

Et cū perdiscere mandata Dei, sit Ti-
mor Domini, vera; in sapiētia veraq; Di-
sciplina feliciter profecerunt, & gratiā
apud Deum atq; homines floruerunt.

Hinc cū pii Parentes ē profectu, quē
in pueris fecerant, ingenij fecunditatem
& discendi cupiditate prudenter anim-
adverterent; Artium Liberalium stu-
dijs eos esse relinquendos judicaverunt,
quò inchoatum laborem dexterrimè cō-
tinuarent.

Etenim, ut tantum bonum ex animi vo-
to felicius & facilius consequerentur, ad
inclytam scholam Mariæstadiensem, of-
ficinam illam Spiritus Sancti, ē quā, ve-
lut ex equo quodam Troiano, Viri literis
& moribus ornatissimi indies prodeunt,
eos miserunt: ibi cū viverent, manu-
ductores invenerunt optimos, & Præce-
ptores fidelissimos, qui captui discentiū

B 3. cibur se

Arg. 4. d.
Sile genera
Proposio

Ratios.

se se accommodarunt, & in disciplinis Liberalibus fidelissimè eos informarunt.

Prop. 2. Cum profecissent, Deo dante, in omni doctrinarum genere, super coætaneos multos in genere suo; Pij Parentes ad inclytas Academias eos duxerunt esse ablegandos.

Ratio. Namq; NICOLAUM, Anno 1631, & JOHANNEM Anno 1633, ad inclytam Academiam Lugdunensem Hollandorū; DANIELEM verò Anno 1635 ad almam Academiam Vbsaliensem Svecorum, amandarunt.

Prop. 3. In ibi locorū cum viverent, magis magisq; discendi amor accrevit.

Ratio. Etenim id unicè in votis habuerunt, ut expectationi Parentum satisfacerent; ut literis ac doctrinā dextrè imbuerentur; ut Deo honori, Familiæ ornamēto, Patriæq; adjumento aliquandò esse possent.

2. Quæ polita versuū genera scripserunt; & quas selectas orationes habuerunt; testes extant locupletissimi, quā insignis iplis fuerit eloquij nitor, & doctæ linguæ facundia.

Dextra

595.
Dextra rerum Physicarum evolutio, Schematum Mathematicorū delineatio, præceptorum Ethicorū notitia, & multiplex Historiarum cognitio; optatam genij & ingenij dexteritatem, omnibus eloquebantur.

Mores, quibus fuere præditi incorruptis; immortalī eis exstiterunt honori.

Arg. p. 8
Moribus
petitio.

Etenim, Deum Unum in Essetiā & Trinum in Personis devenerabantur: querebant Regnum Dei & justitiam ejus: & in omnibus diebus vitæ suæ, in mente Deum habebant.

Ratio 10.

Tempora Sacris destinata, magnificiebant; Sabbatum Domini custodiebant; & exosculabantur promissionem vitæ, quæ nunc est, & futuræ.

Ita cum verè timerent Creatorem, honorabant Generatorem, neq; obliviscabantur, quanti constitissent Matri suæ; conservabant præcepta Patris sui, & non dimittebant legem Matris suæ.

In conversatione Politicā ut optima flo-
reret tranquillitas, identidem animo suo
revol.

revolverunt, Salvatoris nostri Jesu Christi præceptū: Omnia quæcunq; vultis, ut faciāt vobis homines, & vos facite eis.

Adjunxerūt se bonis hominibus, & lætati sunt cum custodientibus mādata Domini.

In negotijs æquos se præbuerūt; & erga se æquos habuerunt eos, cum quibus vixerunt.

Hinc cū pulchrè dictū sit; ubi desinit Ethicus, ibi incipit Juriscōsultus; ad studium Juris, feliciter animū applicuerūt.

Etenim id unicè egerunt, ut rerum vinarum atq; Humanarum consequeretur notitiam, quæ ē sciētia Justi, docet, bene meritos ornare præmijs; & ē sciētia Injusti, docet, calumniātium iniquitates pœnis constringere atq; coërcere.

Pulchrè Jus privatum excoluerūt, quod ad singulorum spectat utilitatem.

Jus publicū devenerati sunt, quod intelligerent, quæ ad felicissimū Regni Sveo-Gothici statum pertinerent.

Tantis ingenij dotibus cū essent exculti

397
culti; Deo annuente, in Patriam dulcissimam, Anno supra millesimum sexcentissimū trigesimo octavo, NICOLAUS & JOHANNES, incolumes redierunt; & cū in omnium oculis versarentur, digni reputabantur, qui ad honestissimū officij genus transcriberentur.

Quippè, Divinā disponente Providentiā, & elementissimè annuēte S. Reg. Maj: ac Illusterrimis Regni Proceribus benignè faventibus: ut insignis merebatur Legum notitia, Dn. NICOLAUS totius Vermelandiæ Sublegifer est salutatus, & datis codicillis publicè constitutus.

Et cū omnia ē quotidianā praxi plenius cognoscantur; Dn. JOHANNES aulam S. Reg. Maj: deveneratus est; & quæ in praxi occurrebant, observavit, quò experiundo indiēs proficeret.

Dn. DANIEL ab omnibus dignus judicabatur; siquidem vigor ingenij erat singularis, viresq; corporis omne bonū promittebant; ut multorum populorum Leges, mores & instituta inspiceret, peregrin-

Officij generis Publico. Propositio.

Ratio 1.

2.

3.

C

regri-

Illatio

Argum. 8
à Morte.
Propositio

Ratio

regumando proficeret, & in Indiam, vel
in orbem novum, transiret, naturæ
miracula cognosceret, & ut cognita in
multorum salutem enarraret.

Sic felix Natorum Pietate Rev. Dn. Pa-
rens deprædicabatur!

Sic Deo & hominibus applaudentibus,
felices omnis eruditionis virtutisq; lau-
de Nati, publicè privatumq; plurimi fi-
ebant: quando, fractâ cymbâ, nafragi un-
dis innatant, & aquis suffocantur.

Etenim Dn. NICOLAUUS & Dn. JO-
HANNES, fratri suo charissimo Dn. DA-
NIEL, fraternæ pietatis officium exhi-
bere allaborant; & iam Indiam in animo
habentem, Gotheburgum, ubi navis in-
fructa habebatur, comitari volunt, quâ-
do 13. prohi! April. Anno hoc currète 1638
in lacu Báltico, cum ad insulam Aspæren,
duo milliaria Mariæstadiô distantē per-
venissent, vi turbinis cymbâ eversâ, & in
medijs undis marinis jactantur, & ad De-
um ingemiscunt & ingeminant; ô Deus,
spes & fortitudo nostra, auxilium in tri-
bula-

bulationibus, quæ invenerunt nos nimis.
Ah! Ah! Hinc Novissima exaudiuntur
oris & animi suspiria, ô Domine Jesu, in
manus tuas commendo spiritum meum,
redemisti me Domine Deus veritatis.

Sic inanes nostræ cogitationes! sic fal-
lax hominum spes! sic lubricū vitæ hu-
manæ curriculū! sic flores, qui manē flo-
rent, & vires accipiunt, vespērâ exci-
duntur & marcescunt! sic umbræ, dūm
maximè apparent, disparent! sic folia ar-
borum, levissimo flatu discutiuntur.

Tam tristi fato quis non perturbaretur?

Sunt in animis piorum hominum stor-
gæ, & Sympathiæ illustres; quibus Cha-
rissimi Parentes, Cognati & Amici, plu-
rimūm naturaliter afficiuntur & pertur-
bantur.

Lacrymis indulget Rev. Dn. Parens; &
mœstissima Mater luget in dolore acer-
bo, charissimos suos filios ita esse demor-
tuos!

JOHANNES, cum in littorē prope
Arenâs, & DANIEL, in littorē Lico-

Arg. 9. à
Conseq. ad
mortem.
Proposit.
Ratio

2.

3.

penſi ſit inventus; 4 die menſis Auguſti,
Anno 1639. celebrarunt eorum exequias
planctu magno & vehementi.

4. Et cūm Sanctæ exuviæ in ſepulchrum,
quod Mariæ ſtadij ad aram habetur, in-
ferrentur; Cognati, Amici atq; Vicini,
lugubri veſte accingebantur, & feretrū
chariſſimorum ſuorum ſequebantur.

5. Reverendum Dn. Parentem & Matrem
animi mœrore ferè confectos, conſolati
ſunt Reſurrectione mortuorum.

6. Sunt qui Deſunctis ſtatuas ſepulchrales
crexerunt; ſunt qui eos ornarunt Epita-
phijs pijs, & elegantibus picturis.

7. Exuviæ verò Dn. NICOLAI, hætenus
nedum, quod auditione perceperim, ap-
paruerunt; undæ, quæ vivum natantem
acceperunt; eundem exanimem tenent
ſepultum.

8. Identidem tamen piè cogitamus: Qui
cum pietate dormitionem acceperunt,
optimam repositam habent gratiam.

2. Pars.
Digreſſio &
Occupatio.
Interim cūm ſtorgæ Parentum in li-
beros ſint tenerrimæ, impius eſſem, ſi
omnem

599
omnem luctum prohibere anniterer.

Extranei illi Ægyptij, fleverunt Jacobi
obitum ſeptuaginta diebus.

Moyſen luxerunt Iſraëlita triginta di-
ebus.

Et pium eſt, ut fleamus cum flentibus.

Interim tamen condonari mihi precor,
ſi dixerō; Piorum & Chariſſimorum Dn.
Parentum eſſe, luctū ſuū piè moderari.

Etenim, Chriſtiani qui ſumus, alterā
meliorem vitam, & congregationem in
coelis ſecuturam, firmiter ſperamus atq;
credimus.

Sic Rex David, mortuo ſuo parvulo,
ſurrexit de terrâ, cūmq; muſſet veſtē,
ingreſſus eſt domum Domini, & ad-
oravit; & venit in domum ſuam, peti-
vitq; ut ponerent panem; & comedit.

Ipſe eſt Salvator noſter Jeſus Chriſtus,
qui dixit viduæ, cujus unicuſ filius eſſe-
rebatur; Noli flere.

Hiob erat, qui unico temporis articulo
liberos omnes amittebat; Et tamē pio ad-
patientiam animo decantabat; Dominus de-
dit,

dit, Dominus abstulit; sit nomen Domini benedictum.

Argum. 2.
ab officio.

Quid super addam? Hoc certè sit animis afflictis summæ consolationi, quod in terminis fraternæ Pietatis, fratri peregrè iturò exhibendæ, fuerunt constituti.

Ratio. 1.

Etenim Dn. DANIELI in Indiam piè ituro, quò primas itineris molestias, fraterno ac amico comitatu nonnihil cōdirent, & ex abitu subortam in animis tristitiam excuterent; eundem Gotheburgum fraternè comitari voluerunt.

2.

Antequam iter illud ingrederentur, Sacram Synaxin religiosissimè frequentarant: jam, publicis in Ecclesiâ recitatis, & domi privatim repetitis precibus, suam incolumitatem, & iter marinum, Deo ter Opt. Max: devotè commendarant. Auditæ fuerunt hæ voces; ô Deus, tua providentiâ omnia gubernas, tu per mare, viam; & per fluctus iter dedisti; tua clementiâ nobis adsis, & navim gubernas.

Argum. 3.
ad intuitu.

Tam piùm cum fuerit iter ad mare; ob quid

ob quid diuturniore luctu cõtabeſcam?

Novimus enim, quod mœror, soleat animos opprimere; & si nimius fuerit, dies hominis abbreviat ante dies.

Novimus, quod luctu non possumus in vitam hanc mortalem revocare, qui eadem sunt defuncti; vademus magis ad eos; illi verò ad nos non revertentur.

Desinamus meminisse doloris, & consolemur nos ipsos super eis, cum ſemus, quod sint in quiete.

Sic, A. I. Trigam Fratrum quondam florentissimorum, ut in vita, sic in morte conjunctissimorum, in Theatrum adduxi.

Peroratio,
ejus, i. Re-
pedito.

Verè dictum est, Improvisa mors non fuerat, quorum provida vita fuit.

2.
Amplifica-
tio.

Cujus rei non ignari, honorandi Dn. Parentes, piè secū identidè revolvunt, quod non interierint, qui rediivi aliquando resurgent: Christus auctor est nobis bene sperandi; quemadmodum ipse corporis mortè passus, resurrexit; ita & nos resurrectionis futuræ spem certam habemus.

3. Affectu
motio.

D I X I.

Altissimus Asylum Suorum.

Doctissimo & Humanissimo

Dn. PERORANTI.

Hens, AMBERNE, sacra decus immortale Camæna,
Pæoniis & nostris portio pulera chori,
Anxia cur maesto repetis suspiria Corda; &
Tristo sonat quicquid triste sonare potest?
Ch! stas in Cathedrâ, magnâ præsente catervâ,
Atq; refers quæculis facta inopina modis!
Quâ Mariæstadium nunc Urbs pulcerrima surgit,
Ah! Superincendens funera trina gemit!
NICLAI, IANI, DANIELIS funera! chara
O prolis deflet funera facta sue!
Quos Iuvenes Pietas, Bonitas ornavit & Equum,
In Bâner (miserum) succubuerunt lacu!
Flet Pater & Mater, Fratres & sanguine jundi!
Flet pietas, probitas, flet veneranda Thémis!
Sic hominum multis interlita vita periculis,
Est propero casu quæ valuerunt ruine!
Sed Mors vite hujus, vita est cœlestis origo;
Mortuus hinc sæclo, vivit in axe poli.
Sic fuit æterni Patris veneranda voluntas,
Esse occulta potest, iusta sed usq; manet.
Ergo vos flentes, tristem deponite luctum,
Fratrum Triga tenet Fulgida cœli poli.

Quod Condolentis Causâ apposuit

ERICVS HAQVINI BOBERGIVS

W. Gothus, Nob. & Gen. Dn. And. Er. S.

X. Cub. Reg. Rig. Stipendiarius.